

Ἀλλεπαλλήλως, συνεχῶς ἐνθ' ἄν. : Τρεῖς φορές ἀπανωπανωτὸ ἦρθε καὶ σ' ἐγύρευγε Θήρ. Τὰ βάλει 'παν'πανωτὰ Φιλίππου. «Ἐκαμνε τὸν σταυρὸν τοῦ ἀπαν'πανωτοῦ» ΑΜωραϊτίδ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀπανωτά.

*ἀπαναπανωτσιαστός ἐπίθ. 'παν'πανωτσιαστός Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπάνω καὶ τοῦ ἐπιθ. ἀπανωτσιαστός. Ἐπάλληλος : Τὰ ψωμιά ἐν' 'παν'πανωτσιαστά.

ἀπαναπανωτός ἐπίθ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. ἀπαναπανουτός Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) — Λεξ. Βυζ. ἀπαν'πανουτός Α.Ρουμेल. (Φιλίππουπ.) 'παν'πανωτός Α.Ρουμελ. (Μεσημβρ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπάνω καὶ τοῦ ἐπιθ. ἀπανωτός.

1) Συνήθως κατὰ πληθ., ἀλλεπάλληλος ἐνθ' ἄν. : Ἐβανα τὰ προσκέφαλα ἀπαναπανουτὰ κι ἀνέβ'κα Αἰν. Τὰ ψωμιά εἶναι 'παν'πανωτὰ Σαρεκκλ. Ἀρχιμὶ νὰ ἀραδιάζ' τοῖς ψάθις τέσοιρις πέντι ἀπαναπανουτὲς Ἀδριανούπ. 2) Κατάμεστος, ὑπερπλήρης Α.Ρουμελ. (Μεσημβρ.) : 'Παν'πανωτὸ δωμάτιο.

ἀπαναπαύω ἀμάρτ. Μέσ. ἀπονεπαύομαι Κάρπ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. ἀναπαύω.

Ἀναπαύομαι : Ἄσμ.

Κόρη μου, καταλάμασε, κόρη μ', ἀπονεπάψον, γιατί' ἂν σ' ἀκούσ' ἀφέντης σου θὰ σὲ καταμυτώσῃ.

*ἀπανάρα ἢ, 'πανάρα Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀπανάρι κατὰ τύπ. μεγεθ.

Λίθος χειροπληθής.

ἀπανάρι τό, Ἄνδρ. Θεσσ. (Ἄλμυρ.) Θήρ. — Λεξ. Αἰν. Βλαστ. 333 Πρω. Δημητρ. 'πανάρι Ἡπ. Θεσσ. (Ἄλμυρ.) Πελοπν. (Μεσσ.) 'πανάρ' Θεσσ. (Ζαγορ.) Μακεδ. (Βελβ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀπανάριν. Ἰδ. Δουκ. ἐν λ.

1) Ἡ ἄνω πέτρα τοῦ μύλου Ἄνδρ. Θήρ. Πελοπν. (Μεσσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Αἰν. Βλαστ. 333 Πρω. Δημητρ. : Ἐβγάλαμι τοῦ 'πανάρ' ἀπ' τοῦ μύλου γιὰ νὰ τοῦ χαράξουν Αἰτωλ. Χάλασι τοῦ 'πανάρ' ἀπ' τοῦ μύλου αὐτόθ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Ἰδ. Δουκ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀνωάρις 2, *ἀπανωάρις, ἀπανωλίθι, ἀπανωμύλι, ἀντίθ. κατωλίθι. 2) Ἡ ἐπάνω πλάξ τοῦ ἐλαιοπιεστηρίου Ἄνδρ. 3) Τὸ κάλυμμα τοῦ καλάθου εἰς τὸν ὁποῖον φυλάττουν τὸν ἄρτον Πελοπν. (Μεσσ.) 4) Τὸ πῶμα τοῦ σφαιροειδοῦς κοίλου ἐκ ξύλου ἀγγείου πρὸς μεταφορὰν φαγητοῦ Πελοπν. (Μεσσ.) 5) Τὸ ἐπιτιθέμενον εἰς τὸ λίκνον σπάργανον διὰ νὰ καλύπτῃ τὸ βρέφος Ἡπ. — Λεξ. Δημητρ. 6) Τὸ χονδρὸν κάλυμμα τοῦ βιβλίου Θεσσ. (Ἄλμυρ. Ζαγορ.) Συνών. πινακίδι, στάχωμα. 7) Ἡ τετράπλευρος κορυφή τοῦ ὀρθίου ὑφαντικοῦ ἱστοῦ Στερελλ. (Αἰτωλ.) 8) Τὸ πρόσθιον δέρμα, τὸ ψίδι τοῦ ὑποδήματος Μακεδ. (Βελβ.)

ἀπανάρμακο τό, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπάνω καὶ τοῦ οὐσ. ἀρμάκι.

Ὁ πρὸς τὸ ὑψηλότερον μέρος περιφραγμένου ἀμπελίου, χωραφίου κττ. τοῖχος.

ἀπανάρυγμαν τό, Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπαναρύνω.

Ἀραιώσεις : Τῇ λαζουδίων τ' ἀπανάρυγμαν (τῶν ἀραβοοίτων κτλ.)

ἀπαναρύνω Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. ἀναρύνω.

1) Ἀραιῶν ἰδίᾳ φυτὰ διὰ νὰ τραφοῦν καὶ αὐξηθοῦν εὐκολώτερον : Ἀπαναρύνω τὰ λαζούδα - τὰ λάχανα (λαζούδα

=φυτὰ ἀραβοσίτου) Κερασ. Χαλδ. Καὶ ἀμτβ. ἀραιοῦμαι : Ἐπανέρυνεν ἡ δεῖσα (ὁμίχλη) Τραπ. 2) Ἀραιότερον συχνάζω που Τραπ. : Ἐπανέρυνεν, ἀτώρα βαρέα κ' ἔρται (ἡραιώσε τὰς ἐπισκέψεις του, τώρα δὲν ἔρχεται συχνά).

ἀπαναρώνω ἀμάρτ. 'παναρώνω Θεσσ. (Ἄλμυρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀπανάρι.

Ἀσφαλίζω διὰ προστατευτικοῦ περιβλήματος βιβλίον, σταχώνω : Θὰ δώσω τῇ φυλλάδα ἔς τὸ βιβλιοδέτη νὰ τήνε 'παναρώσῃ. Συνών. πινακιδώνω.

ἀπανασκεπάζω ἀμάρτ. 'πουνουσκεπάζω Μεγίστ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. ἀνασκεπάζω.

Ἀφαιρῶ τὸ σκέπασμα τῆς κλίνης. Συνών. ἀνασκεπάζω, ξεσκεπάζω.

ἀπανασκέπαστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀπουνουσκεπαστος Μεγίστ. 'πουνουσκεπαστος Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπανασκεπάζω ἀντὶ ἀπανασκεπαστός.

Ὁ ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου κατ' ἀναλογίαν τῶν συνθέτων μετὰ τοῦ στερητ. ἀ-

Ὁ μὴ κεκαλυμμένος διὰ σκεπάσματος, ἀσκεπαστος : 'Πουνουσκεπαστος κοιμάται. || Παροιμ. φρ. 'Σἀπουνουσκεπαστο σπίνιν ἐγεννήθη (ἐπὶ τοῦ ἀπροκαλύπτως καὶ ἀναιδῶς ὁμιλοῦντος).

ἀπανεβάζω ἀμάρτ. ἀπανιβάζον Ἰμβρ. Σαμοθρ. ἀπονιβάζον Λέσβ. 'πανιβάζον Λέσβ. 'πινιβάζον Λέσβ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. ἀνεβάζω.

1) Προαισθάνομαι τι Ἰμβρ. Λέσβ. : Δὲ δ' ἀπανεβάσα Ἰμβρ. Τ' ἀπουνέβασ' ἢ ψή μ' Λέσβ. 2) Ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω Σαμοθρ. : Τίτους γένι κουφτιός, γούλα μοναχός τ' ἀπανιβάξ' (τίτους = τοῦτος, κουφτιός = κοφτερός, ἔξυπνος).

ἀπανεβαίνω ἀμάρτ. ἀπανεβαίνον Σκῦρ. ἀπανιβαίνον Θράκ. Ἰμβρ. Μακεδ. (Κοζ. κ. ἄ.) Σαμοθρ. Σάμ. ἀπαναβαίνον Ἰων. (Σόκ.) 'πανεβαίνω Ρόδ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. ἀνεβαίνω.

Α) Μετβ. 1) Γίνομαι φορτικός, ἐπιμόνως ἐνοχλῶ τινα Ἰμβρ. Ἰων. (Σόκ.) Σαμοθρ. Σάμ. : Τί ἔχεις καὶ ἀπαναβαίνεις τῇ γυναῖκα σου ; Σόκ. Ἡτι κι μᾶς ἀπανεβ'κι (ἦτι = ἦρθε) Σαμοθρ. 'Σ τοῦ δρόμου ἡδρα ἓνα μυθωμένον κι μ' ἀπανεβ'κι Σάμ. 2) Κάμνω παρατηρήσεις, ἐπιπλήττω Σάμ. : Πῆα κι ἀπανεβ'κα τὴν τάδι, γιατί' ἔδ'ρι τοῦ πιδί μ'.

3) Ἐξαναγκάζω τινα Ρόδ. : Ἐπονέβην με πζόν κ' ἐμίλησα.

Β) Ἀμτβ. 1) Γίνομαι σφοδρότερος, ἐντείνομαι Θράκ. Μακεδ. (Κοζ. κ. ἄ.) : 'Ν ἔδουκαν στουμαχ'κό, 'ν ἔδουκαν μπάλτσαμουν, οὐ πόρους ἀπανεβινιν Κοζ. Οὐ βασ'λὲς τόμ' τ' ἄκ'σι, πλεότιρον τ' ἀπανεβ'κι ἢ ἔρουτας (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. Συνών. ἀνεβαίνω Α9. 2) Ἐρχομαι, ἐπέρχομαι Σκῦρ. : Τσ' ἀπανεβήκανε τσ' καμίνης τὰ παιδιὰ τὸ ἓνα πὰ ἔς τ' ἄλλο. 3) Διαβαίνω κατὰ τύχην Σκῦρ. : Φαίνεται ἀπανεβῇ τσεῖνη τ'ν ὦρα κάνεις τσαὶ ἀπὸ τὸ φόβο του ἔφ'γε.

ἀπανεβάσμα τό, Ἰμβρ. Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπανεβαίνω.

Ἐνόχλησις ἐνθ' ἄν. : Τααβοῦμι γουλημία ἀπανιβάσματα (τραουῦμε ὁλημέρα κτλ.) Σαμοθρ.

ἀπανεβάστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀπινέβαστους Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀπανεβαστός < ἀπανεβάζω τοῦ ἀρκτικοῦ ἀ- προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τῆς προπαροξυτονίας. Ἰδ. ἀ- στερητ. 2α.

1) Μωρός, ἄφρων. 2) Ἀηδής, ἄχαρις : Δὲν εἶδα σὰν αὐτὸν τοὺν ἀνθρουπον, ἄλλον ἀπινέβαστου. Συνών. ἄβρωτος 3, ἄγαρδος 2, ἀνάλατος Α1β, ἀναλος 2, ἀνο-

